

«Una gran il·lusió per aprendre, i una gran confiança amb Déu»

Amb les recents presentacions a Catalunya del llibre "La llibertat d'estimar" s'ha donat a conèixer més la figura de Guadalupe Ortiz de Landázuri, una dona molt lliure perquè estimava molt el que feia, especialment des del moment en què va veure la seva vocació.

20/03/2019

A mesura que s'atansa la beatificació de Guadalupe Ortiz de Landázuri, que serà el 18 de maig a Madrid, es donen a conèixer més trets de la seva personalitat. L'autora del llibre "La llibertat d'estimar", Cristina Abad, la defineix com una jove que "parlava amb desimboltura, amb humilitat i amb senzillesa". Això la va fer sempre molt propera a totes les persones que la van envoltar en les diferents etapes de la seva vida, tant les universitàries amb qui va conviure al col·legi major Zurbaran, la primera residència femenina de l'Opus Dei de la qual va ser directora (1947-1948), com les dones índigenes i rurals de Mèxic on Guadalupe va impulsar centres de formació cultural i professional en les zones muntanyoses i aïllades del país a llocs d'una mula.

La Guadalupe serà la primera persona laica i dona de la Prelatura a pujar als altars. Una de les primeres

dones que va impulsar la labor de l'Opus Dei a Espanya i a Mèxic passant per Roma on va treballar al costat de sant Josepmaria. Doctora en ciències químiques, catedràtica d'Institut de física i química, investigadora.

"Ser sant no és ser conservador, els sants son progressistes perquè obren nous camins, no tenen por a obrir escletxes", diu Abad. Aquest no tenir por en el cas de la Guadalupe no està motivat tan sols per un esperit pioner, que també tenia, sinó per "una gran il·lusió per aprendre, i una gran confiança amb Déu que li permet integrar amb naturalitat totes les facetes de la seva vida amb plena llibertat. A tots agrada tenir una vida extraordinària, la Guadalupe per la manera en què viu la seva vida ordinària la va tenir perquè va fer el que va voler i va voler el que va fer. Dos principis actius en la vida, el

voler i el deure que ella integra de manera harmònica".

A les presentacions, a la llibreria Garbi de Barcelona, a la llibreria Empúries de Girona i a l'Associació Pallars de Lleida, del seu llibre, Cristina Abad va explicar que li agrada veure la Guadalupe com "la santa de la porta del costat", expressió que utilitza el Papa Francesc en el punt 7 de l'exhortació *Gaudete et Exultate*. "La Guadalupe —diu— te la podries trobar en sortir de casa, a l'ascensor, podria ser la teva veïna..." En el seu llibre comenta, i també ho va recordar en les presentacions, "em va fer la sensació que en llegir les seves cartes —referint-se a les cartes que Guadalupe va escriure a sant Josepmaria— podien haver estat escrites avui mateix, enviades per correu electrònic o per WhatsApp. Eren àgils i directes, plenes de preguntes; de detalls menuts,

familiars, carregats d'afecte... i de sentit de l'humor. Eren plenes de vida."

Segurament la formació que va rebre dels seus pares van aportar la base humana que després donà peu a l'espiritual. És destacable "la il·lusió amb què agafa tots els encàrrecs nous". La Guadalupe sap veure "l'Opus Dei com una família que està començant a créixer i ella fa el que calgui per ajudar en aquesta tasca" diu Abad. I posa en pràctica una faceta molt actual com és la de la conciliació de la vida laboral i familiar. Assoleix la integració de les necessitats de l'Opus Dei, que és la seva família, i els seus interessos professionals, una apassionada de la química i l'ensenyança.

Així es pot dir que la Guadalupe era i és "una dona propera, molt actual, amb gran sentit de l'humor i una persona molt atractiva". Potser per

això Antonio Sedano va acudir a la seva intercessió una nit, quan faltaven només uns dies per a la intervenció quirúrgica en què li havien d'extirpar un tumor maligne de pell al costat de l'ull dret, demanant-li que no fos necessari sotmetre's a l'operació. L'endemà, el tumor havia desaparegut del tot. En successives revisions mèdiques, la curació va ser confirmada. Aquest miracle és pel qual serà beatificada Guadalupe Ortiz.

Antoni Sedano fill, present en la presentació de Barcelona afirmà que "no tenim fe perquè hi hagi miracles sinó que hi ha miracles perquè tenim fe, resem perquè tenim fe i Déu ens escolta, el meu pare tenia una fe profunda en Guadalupe" i va rebre el favor per la seva intercessió.

---

pdf | document generat
automàticament des de [https://
opusdei.org/ca/article/una-gran-il-lusio-
per-aprendre-i-una-gran-confianca-
amb-deu/](https://opusdei.org/ca/article/una-gran-il-lusio-per-aprendre-i-una-gran-confianca-amb-deu/) (12/04/2025)